

ಮೌರೆಯಲಾಗುವ ಮೈಸೂರು ದೋರೆಯ ಸ್ವರೀಸುತ್ತಾ .....

ಡಾ. ಮಾದಯ್ಯ ಮಾಜನಕೆಳ್ಳಿ
ಕನ್ನಡ ಸಂಹಾರಿಕ ಪ್ರಾಧಾರಾಜರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು
ಕನ್ನಡ ವಿಧಾನ
ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಫ್ರಮ್ ದಜ್‌ ಕಾಲೇಜು
ಕೆ.ಆರ್. ನಗರ

ಕನ್ನಡಿಕ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರಗತಿಗೆ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ-ಸಮಾನ ಬದುಕು ದೋರೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಶಿಸಿ, ಅಪಾರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನಿಂತು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧನಮಾನವನ್ನು ಹಡೆದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾರದ ಮಹಾರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಅವರದೊಂದು ಅವರುವೆಡ ಹೆಸರು, ಕತ್ತನೆಯ ಭಾವರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಹಾಗೂ ‘ಪಾಣೀವಿಲಾಸ ಸನ್ನಿಧಾನ’ ಎಂದೇ, ಹೆಸರುವಾಸಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಕೆಂಪುನಂಜಪ್ಪಣ್ಣ ಈ ದಂಪತ್ತಿಗಳ ಸುಖುತ್ತಾಗಿ: ಜುಲೈ 4, 1884ರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜರು ಜನಿಸಿದರು. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಣಪ್ಪಣ್ಣ, ಕೃಷ್ಣಾಜಪ್ಪಣ್ಣ, ಚಲುವಾಜಪ್ಪಣ್ಣೆಯವರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಕಂಟೀರಪ ನರಸೀಂಹರಾಜ ಒಡೆಯರು, ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರೊಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಸರ್ವೋದರಿ-ಸರ್ವೋದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜರು ತಮಗೆ 16 ವರ್ಷ ವಯೋಮಾನದವರಾಗಿರುವಾಗಲೇ, ಕಾಧೀವಾರತ ಸಂಸಾರದ ರಾಜವಂಶದ ರಾಜಾ ಶ್ರೀ ವಿನಯಸಿಂಹರ ಮತ್ತಿ ಪ್ರತಾಂಕಸಮಾರ್ಥಿದೇವಿಯೆಡನೆ ಜೂನ್ 06, 1900ರಂದು ವೈಪರ್ಯಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜಗನ್ಮತ್ಯಾಹನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಗರ-ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅದ್ಭುತರೀಯಾಗಿ ನಡೆದ ಈ ಮುದುವೆ, ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರತಿದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವ ಪಡೆದಿದೆ.

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜರ ಸುತ್ತೆಬುದ್ಧಿ, ಆಲೋಚನಾಪರ ದೂರದೃಷ್ಟಿವನ್ನು ಮೈಗ್ನಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದವರು. ಮಹಾರಾಜರ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೂ ನರ ಯಾವುದೇ ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮಿಗೂ ಒಳಗಾಗಿದೆ, ನಾಮಾನ್ಯ ಜನಸಮುದಾಯದವರ ಬಗೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ-ಕನಿಕರ ಮಮತೆಯನ್ನಿರಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ನಚ್ಚಾರಿತ್ರ, ಸಂಯಮತೀಲ ಮನೋಧರ್ಮ, ಸಮಾನತೆ, ಸಮಾನಸ್ತೋಪ, ದಯೆ, ಅನುಕಂಪಗಳ ಗಣೆಯಾಗಿದ್ದರು ಎಂದರೂ ಕೂಡ; ಅತಿಶೋಕಿಯಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಹೈಫೆಮೆಯನ್ನು ನಾಹಿಕ್ಯ-ಸಂಗಿಳದಲ್ಲಿ ಅನ್ತಕೆ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನಿರಸಿಕೊಂಡು, ರಾಜವಂಶಾರ್ಥಿಗೆ: ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಘನತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವರು. ಕೃಷ್ಣರಾಜರಿಗೆ ಕತ್ತು ಪರ್ವದ ಪ್ರಾಯ. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪತ್ರಾದ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರವಾನ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ಕತ್ತನೆಯ ಭಾವರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಡಿಸೆಂಬರ್ 28, 1894ರಂದು. ‘ಡಿಟ್ಟಿರಿಯ್’ ಎಂಬ ರೇಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೆ ನಿಧನ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯವರು ಶೀರಿಕೊಂಡ ದುಷ್ಪಾಟಿನೆ ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನವರಾದ ಕೃಷ್ಣರಾಜರಿಗೆ ಬರಸಿಡಿಲು ಏರಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಫೆಬ್ರುವರಿ 1895ರಂದು ಇವರಿಗೆ ಪರಷ್ಪರಿಷೇಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜರಿಗೆ 18

ವರ್ಷ ತಂಬುವವರೆಗೂ, ಮಹಾರಾಜೆಯವರಾದ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ಹ ಮಾತೆಯಾದ ಕೆಂಪುನಂಜಪುಟೆಯವರು ‘ರಾಜಪುತ್ರನಿಧಿ’ಯಾಗಿ, ಮೈಸೂರು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮುನ್ನಡಿಸಿ, ಅನೇಕ ಜನೋಪಯೋಗಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 1902ರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜರು ಮೈಸೂರು ನಂಬಾನದ ಮಹಾರಾಜರಾಗಿ, ರಾಜ್ಯಾಭಿಪ್ರೇಕವಾಗಿ ಬಡವರು, ಶೋಷಿತರು, ದೀನ ದಲಿತರು, ಹಿಂದುಳಿದವರು; ಅಷ್ಟೇ ಈ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಕೋಮು-ಧರ್ಮದ ತಬ್ಲಲಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದಯವಾಲಿಸಿ, ಇವರೆಲ್ಲರ ನೋಡ ಬಾಳಿಗೆ, ಬೆಳ್ಕಾದವರು. ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ಹ (1902–1940) ಅವರು, ಸುಮಾರು 38 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮೈಸೂರು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳ್ಳಿಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಅನೇಕ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳನ್ನು, ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇವರ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ ಈ ನಾಡು ಅನೇಕ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳ ನೇವಾ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ನನ್ನ ಪರಮಗುರಿ ಎಂದು ಬಯಸಿದವರಾಗಿದ್ದರು ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು. ತಾಳ್ಳಿ ಸಹನೆ, ಧೈಯು ಇವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಳಿಪಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳು. “ಪ್ರಜೆಗಳ ಸುಖವೇ ತನ್ನ ಸುಖ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತವೇ ನನ್ನ ಹಿತ. ತನ್ನ ಹಿತಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತವೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಭೂಷಣಪೂರ್ಯವಾಗಿ ಸುಭಿಕ್ಷ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಿದ ಕೇರ್ತಿ ಶ್ರೀ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು, ಮಹಾರಾಜರಾಗಿ ಆಳ್ಳಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನೋಪಯೋಗಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೋಂಡು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳನಷ್ಟೇ ಅನತ್ಯ ಓದುಗರ ಮಟ್ಟ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಏಷ್ಯಾ ಎಂಡೆದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದದ್ದು ಶಿವನಂತಹ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಜೂನ್ 30, 1902 ರಂದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಣಿಕಾದವರು ಶ್ರೀ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜರು. ಉದ್ಯಾನವಾಳಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸಿಟಿ ಎಂದೇ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಅಂದಿನ ಬೆಂಗಳೂರು ಅಗಸ್ಟ್ 03, 1905 ರಂದು ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅರಮನೆ ನಗರಿ ಎಂದು ಹೆಸರುಗೊಸಿರುವ ಮೈಸೂರಿಗೆ 1906 ರಂದು ಮೊದಲ ಒಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪಾಲಿನ್ನು ಅಳಿವಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಂದಿನ ಈ ವರಷು ನಗರ-ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಂದ ವಿನುಗಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಣಿಕಾದರು.

ನಾಲ್ಕಡಿಯವರು ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ದೂರದರ್ಶಿತ್ವದ ಫಲವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಜನ ಸಮುದಾಯ ಪ್ರಗತಿಯ ಪಥದರೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಾಲ್ಕಡಿಯವರ ನಿಶ್ಚಯ ಅನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ಕ್ಷಕ್ಕಿ ಯೋಜನೆ, ಸಾರಿಗೆ

ವರ್ಷ ೨ ತುಂಬುವವರೆಗೂ, ಮಹಾರಾಜೆಯವರಾದ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಂಪುನಂಜಮ್ಮಣಿಯವರು ‘ರಾಜಪ್ರತಿಸಿಧಿ’ಯಾಗಿ, ಪೈಸೂರು ನಾಮರ್ಜುವನ್ನು ಮುನ್ನಿಡೆಸಿ, ಅನೇಕ ಜಿನೋಫಂಟೀಲಿಗಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಸೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 1902ರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜರು ಪೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಹಾರಾಜರಾಗಿ, ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವಾಗಿ ಬಹವರು, ಶೋಷಿತರು, ದೀನ ದಲಿತರು, ಹಿಂದುಶಿದವರು; ಅಷ್ಟೇಕೆ ಈ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಕೋಮು-ಧರ್ಮದ ತೆಬ್ಬಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನಾಮಾಚಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದಯವಾಲಿಸಿ, ಇವರೆಲ್ಲರ ನೊಂದ ಬಾಳಿಗೆ, ಬೆಳಕಾದವರು. ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ (1902-1940) ಅವರು, ಸುಮಾರು 38 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪೈಸೂರು ನಾಮರ್ಜುವನ್ನು ಆಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಅನೇಕ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳನ್ನು, ವಿಶಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಲಾಂತಿತು. ಇವರ ದೂರದೃಷ್ಟಿತ್ವದ ಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ ಈ ನಾಡು ಅನೇಕ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳ ನೇರಾ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ನನ್ನ ಪರಮಗುರಿ ಎಂದು ಬಯಸಿದವರಾಗಿದ್ದರು ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು. ತಾಣ್ಯ ಸರಹನೆ, ಧ್ಯೇಯ ಇವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದಿನಿಂದಲೂ ಬಳಿಪಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳು. “ಪ್ರಜೆಗಳ ಸುಖವೇ ತನ್ನ ಸುಖ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತವೇ ನನ್ನ ಹಿತ. ತನ್ನ ಹಿತಕ್ಕಂತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತವೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಭೂಷಣಹಾರ್ಯವಾಗಿ ನುಭಿಕ್ಕ ಮತ್ತು ಶಿಂಧಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಿದ ಕೇತ್ತಿ ಶ್ರೀ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರಿಗೆ ನಲ್ಲಿತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು, ಮಹಾರಾಜರಾಗಿ ಆಷ್ಟೇ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಿನೋಫಂಟೀಲಿಗಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳನಷ್ಟೇ ಅಸತ್ತ ಓದುಗರ ಮಟ್ಟಿ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಏಷ್ಯಾ ಬಂಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೇಂದ್ರ ಸಾರ್ಥಕವಾದದ್ದು ಶಿವನನೆಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದ್ಯಾನವಿನಿಯಾರಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸಿಟಿ ಎಂದೇ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿತ ಪಡೆದಿರುವ ಅಂದಿನ ಬೆಂಗಳೂರು ಅಗಸ್ಟ್ 03, 1905 ರಂದು ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅರಮನೆ ನಗರಿ ಎಂದು ಹೆಸರುಗೊಸಿಸುವ ಪೈಸೂರಿಗೆ 1906 ರಂದು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಂದಿನ ಈ ಎರಡು ನಗರ-ಪಟ್ಟಣಗಳು ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಂದ ಮಿನುಗಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಾದರು.

ನಾಲ್ಕಡಿಯವರು ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ದೂರದರ್ಶಿತ್ವದ ಫಲವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಜನ ಸಮುದಾಯ ಪ್ರಗತಿಯ ಪಥದರೆಂದೇ ಮುಖ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಾಲ್ಕಡಿಯವರ ನಿತ್ಯದ ಅನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ಕಷ್ಟಕೆ ಯೋಜನೆ, ನಾರಿಗೆ

ನಂತರಕ, ವಾರೆಜ್, ವ್ಯಾಪಾರ ಇವೆ ಮೊದಲಾದ ಕೈಶ್ರಸ್ತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತು ನೀಡಿದರು. ಮಹಾರಾಜರ ಶ್ರಯತ್ವದ ಘಲವಾಗಿ ಯುವಕರಿಗೆ, ಮೆಕ್ಕಾನಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಳಿ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಮಾನೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಾಖಣೆ ಕಾರ್ಮಾನೆ, ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ ಕಾರ್ಮಾನೆ ಇವೆ ಮೊದಲಾದ ಕೈಶ್ರಸ್ತಿಕಾ ರಂಗಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದರು. ಕ್ಯಾಪ್ ನೀರಾವರಿ, ದೀಲು ಸಾರಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವಾಜವುವು ಕೈಶ್ರಸ್ತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ, ಬಲು ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿ ಇವುಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಡೆಗೆ ಚಾಲನೆಯಾಗಲು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಫಿತರಾದರು. ಕ್ಯಾಪ್ ಅಧಿಕ ಸಾಲದ ಭರದಲ್ಲಿ ನಲುಗಿ ಹೇಳಬಾರದೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇವರಿಗೆ 1918ರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಹಂಚಾಯ್ಲಿಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. 1894ರಲ್ಲಿ ದೀತರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಫನೆಯಾಗಿದ್ದ ಕ್ಯಾಪ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾಯ್ದೆ ನೀಡಿದರು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ 1905ರಲ್ಲಿ ದೀತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಲು ಸಹಕಾರ ಸೋಸೈಟಿಗಳ ಜಾರಿಗೆ ತಂದದ್ದು ಮಹಾರಾಜರ ಹೆಗ್ಡಿಗೆ. ನಾಲ್ಕಡಿ ಕ್ಯಾಪ್ರಾಜಿ ಒಡಿಯರ್ ಅವರ ತಂದೆಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಹತ್ತನೇ ಚಾಮರಾಜ ಒಡಿಯರು 1840ರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಪುಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರು ಹಂಟ್ಣಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಪುಹಿಳಾ ಶಾಲೆಯನ್ನು 1881ರಂದು ಸಾಫಿಸಿ ಜಿಗನ್ಸ್‌ರ್‌ಹನ್ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ತರಗತಿಗಳು ಆರಂಭಗೊಳ್ಳಲು ಮೈಸೂರು ನೀಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಈ ಶಾಲೆ ಮಹಾರಾಣೆಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಾಗಿ 1901ರಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಗಮನ ಸೇಳಿಯತ್ತು. ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ದೂರದ್ವಿಷ್ಟದ ಹಾಗೆಯೆ, ಅಥವಾ ಅವರಿಗಂತಲೂ ಮುಂದಾಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಳ್ಣಿಸಿದವರು ನಾಲ್ಕಡಿ ಕ್ಯಾಪ್ರಾಜಿ ಒಡಿಯರವರು. ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ರಾತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ಅಕ್ಷರದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚುವ ದಿಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಾಕ್ಕಿತ್ತಾಜ್ಞಿಯಾಗಿ. ಪ್ರಜಾಪ್ತತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದನೆಗೊಂಡ ನಿಂಬಾಯಕ್ಕೆ ಜುಲೈ 17, 1916ರಂದು ತಮ್ಮ ಒಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತುವ ಮುಖಾಂತರ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಾಗುತ್ತಾರೆ. 1916 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 12ರಂದು ಸೆನೆಟ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಡಿಯವರು ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳು :

“ಈ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಲಯವು ರಾಜ್ಯದ ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಅಜ್ಞಾನ, ಅಂಥಕಾರಗಳನ್ನು ತೋಡಿಯವ ಜ್ಞಾತಿಯಾಗಬೇಕು. ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು, ವಿಶ್ವದ ಇತರ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಗೌರವ, ಮಾನ್ಯತೆಗೆ ಹಾತ್ತಾಗಬೇಕು. ಈ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಟ್ಟಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ ಸುಗ್ರಾಹಾರದು. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೇವಲ ಕಲಿತಪರಾಗಿದೆ ಶೀಲವಂತರಾಗಿ, ಸಂಸ್ಕರಣದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹೊರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ನಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇಳಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು” ಎಂದಿರುವುದು ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಜದ ಬಗೆದ್ದಿನಿಜವಾದ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಪ್ರಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾದೆ. ನಾಲ್ಕಡಿ ಕ್ಯಾಪ್ರಾಜಿ ಒಡಿಯರ್ ರವರು ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಗೆ

ರಾಜಸೇವಾಪ್ರಸ್ತುತೆ ಎಚ್.ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ, ಡಾ. ಬಜೇಂದ್ರನಾಥ್‌ನೇಲ್, ಡಾ. ಜಿ.ಪಿ. ಮೀಟುಕಾರ್ಣಿ ಹಾಗೂ ರಾಜಕಾರ್ಯ ಪ್ರಮೀಣ ಎನ್.ಎನ್. ಸುಭುರಾವ್. ಈ ಮಹನೀಯರುಗಳು ಉಪಕುಲಪತ್ರಿಗಳಾಗಿ ನೇವೆ ನಲ್ಲಿಸಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನೀಲಯದ ಫಾಸ್ತೆಯನ್ನು ಕೆಳಸಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಲ್ಕು ಕೃಷ್ಣರಾಜರು ಬಡವರು, ಶೇಷಪತ್ರ, ದಿನದಲ್ಲಿತರ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರಾದ ಕನಿಕರ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಲಿತರ ಬದುಕಿನ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದವರು. ನಾಮಜಿಕವಾಗಿ, ಅಧಿಕವಾಗಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಇನ್ನು ಮೊದಲಾದ ಕೈತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ದಲಿತರಿಗೆ ನಮೂನ ನದವಕಾಶ ನಮೂನ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಗಬೆಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ಧಿಮುಂತರು ನಾಲ್ಕಡಿಯವರು. ದಲಿತರ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತು ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ದಲಿತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಮಹಾದಾಸೆಯಿಂದ ಹನ್ನಾರು ಮತ್ತು ನರಸಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅರಂಭಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು, ಅನೇಕಲ್, ಹಾಸನ, ತುಮಕೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. ದಲಿತರ ಬದುಕು ನ್ಯಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಇವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾಧಿಕಾರ ಹಾಸನದ ಜಿವನ ನಾಗಿನಬೆಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿ, ಜಿಲ್ಲಾಮುಂಡಲಿ, ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಗಳಿಗೆ, ವಿಶೇಷ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ ದಲಿತರಿಗಾಗಿ ನಮುದಾಯಿದವರು ನಮಾಜ-ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಲಿತರಾಗಿ ವಿದ್ಯೆ-ಲಾಂಛನಗೃಹದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಡಿಯವರು ನೀಡಿದ ಕೆಷುಗೆಯಂತೂ ಅತಿ ಸ್ಥಾಪಿತ ಅರಮನೆಗೆ ದಲಿತರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯಿರಲಿಲ್ಲ. 1936ರೆಯ ಇನವಿಯಲ್ಲಿ ದಲಿತ ನಮುದಾಯಿದವರು ಅರಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರಾಂತೀನಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ನಾಲ್ಕಡಿ ರಾಜರಲ್ಲಿದ್ದ ದಲಿತವರ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಲಂಬಾಡೆ, ಬುಡಕಟ್ಟು, ಅರಣ್ಯನಿಲಾಸಿಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕಡಿಯವರು ಒತ್ತು ನೀಡಿದುದು ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ನಮಾಜಮುಖಿ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 32 ಲಂಬಾಡೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಳಿಗಿರಿ ರಂಗಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ 4 ಗಿರಿಜನ (ಸೇಲಿಗರು) ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೋಲಾರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೋವಿಜನಾಂಗಕ್ಕಾಗಿ 3 ಸ್ವಾಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಮೂಲಕ ಬಡವರ, ದಲಿತರ, ಶಿಕ್ಷಣ ವಂಚಿತ ಜಾಂಗಡವರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯೆ-ವಿಷೇಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜರು ಬಡವರ ಬದುಕಿಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡಿದವರಾದರು. ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಅವರು ನಾಡಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಅನ್ಯ ಹೋಡುಗೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸ್ತಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅವರ ಹೆಸರು ಜನಕ್ಯದರ್ಭಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟದ ಅನೇಕ ಬರಹಗಾರರು ಮಹಾರಾಜರ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಕೈಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ. ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ - “ರಾಜಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಾವಳಿ” (1928), ಆರ್.ಎನ್.ನಾರಾಯಣ-“ಪ್ರಫುವಯ್ಯರ ಯುರೋಪ್ ಪ್ರಾಂತ”, ಎಂ.ಸಿಂಗ್ರಾಮ್ಯ- “ಮೈಸೂರನ್ನು ಅಳಿದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಾದ ನಾಲ್ಕಡಿ

ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್” (1936), ಶ್ರೀನಾಥ – “ನಾಲ್ವಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜನ ಮೈಸೂರು” (1931),
ಡಿ.ಆರ್.ಚನ್ನೆಗೌಡ – “ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು” (1939), ಶ್ರೀ ಸಿ.ಕೆ.ಪೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ – “ಅಳಿದ
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು” (1941) ಇವ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಿಕ್ಟ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅಕರ್ ಗ್ರಂಥಗಳು

- 1 ನಾಲ್ವಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಒಂದು ದರ್ಶನ : ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಹಿ.ವಿ. ನಂಜರಾಜ ಅರಸ್, ಮೈಲ್ ಎನ್.ಆರ್. ಚಂದ್ರರಾಜ ಅರಸ್ ; ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಅಶೀಲ ಕನ್ಧಾರೀಕ ಅರಸು ಹರಿಷತ್ತು (ರ.), ಮೈಸೂರು, ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ – 1996.
- 2 ದೇವರಾಜ ಅರಸು : ಒಂದು ಅವಲೋಕನ : ಸಂಪಾದಕರು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ; ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲಾಹಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮುದ್ರಣ – 2006.